

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază

Cu 1-a Ianuarie v. 1888

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile, cu toate că formatul ziarului va fi considerabil mărit, rămân tot cele de până acum și sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarchie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Amweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual pre lungă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășile, în cari li s'a trimis ziarul până acuma.

Administrațiunea ziarului
„Tribuna“.

Sibiu, 24 Decemvrie st. v.

Sîntem în ajunul sîntelor sîrbători. Ați e ajunul și mîne e ziua de Crăciun.

Fericiți cei-ce sînt încă plini de credință și, urmînd povețele marilor învîțători ai creștinătății, au petrecut în așteptarea zilelor de sîrbătoare și s'au pregătit pentru ele cu trupul și cu sufletul, căci ei singuri simt și înțeleg bucuria ce se revărsa asupra lumii creștine în ziua de Crăciun.

Nenorociți însă aceia, pentru care zilele toate sînt de o potrivă ori care în fiesce-care și pot să-și facă sîrbătoare, căci ei nu știu ce este sîrbătore.

Ear' numărul acestor nenorociți crește mereu; din zi în zi tot mai des întîlnim în calea noastră oameni, care astăzi, în

ajunul Crăciunului, și mîne, în ziua de Crăciun, nu mai pot să iee parte la obșteasca bucurie a lumii creștine.

Luminile străbat în societatea ome-nească, și par'că, luminîndu-se mințile, se întunecă și se timpesc inimile.

Crăciunul — mai este el astăzi ceea-ce era odinioară?

Ori este numai farmecul comun tutu-ror amintirilor din copilărie ceea-ce ne face să vedem atât de frumos Crăciunul de odinioară!?

E ceva neînțeles de mintea ome-nească, cum, ajunși odată oameni, nu pu-tem să ne mai reamintim din timpul cop-ilăriei noastre decît zile senine, zile cu soare, zile pline de o lumină, pe care ați n'o mai putem găsi în lume. În lumina aceasta ni se înfățișează toate întîmplările petrecute atunci, odinioară, când eram copii. Și de aceea cînd stăm și ne gîn-dim și ne aducem aminte, ochii ni se umplu de lacrimi, o nespusă duioșie ne cuprinde și cu cît mai mult trăim, cu atît mai adeseori ne gîndim și ne adu-cem aminte de timpurile trecute. Ferici-rea cea mare și senină a bătrînețelor sînt amintirile din copilărie, și moșneagul gâr-bovit și lipsit de putere, chiar cerșitor fără de căpătîiu de ar fi, vrea să mai tră-ească o zi, ca să o petreacă aducîndu-și aminte zilele din timpul copilăriei sale.

Dacă așa este, atunci, ajunși odată oameni, nu putem să le dăm copiilor no-stri o mai prețioasă zestre pentru toată viața lor, decît făcînd ca timpul copilă-riei lor să fie bogat în emoțiuni plăcute. Căci ceea-ce în copilărie și-a umplut tot sufletul rămîne ca o comoară nesecată în tine, și dacă viața îți va fi vre-odată tristă, o înveselești cu soarele rămas din timpul copilăriei în sufletul tău, dacă lumea îți va fi pustie, o umpli cu reamintirile cop-ilăriei tale. Nenorociri grele pot să-1 ajungă pe om în lumea aceasta, în adevăr nefERICIT însă nu poate să fie decît omul, care a avut parte de o copilărie tristă și pustie.

Să ne aducem deci cu toții aminte de Crăciunul, pe care l'am avut noi în-șine în copilăria noastră, și dacă viața și lumea și necazurile și „luminile secolului“ ne vor fi timpit poate inimile, să facem ca copiii nostri să-și aibă ei Crăciunul lor, dacă nu mai bogat, cel puțin tot atît de frumos, cum era al nostru.

Acum, în seara de Crăciun și în ziua de Crăciun, să stăm, să ne gîndim și să ne aducem aminte — cum era atunci.

Pleau copiii cu toții în amurgul serii și străbăteau cu chiu cu vai prin zăpada cea mare, cete-cete, dela casă la casă, strigînd „bună seara lui Crăciun.“ Pe inserate se porniau apoi colindătorii și cei cu steaua și cei cu vîfleimul și cei cu țurca, ear' haitele de câni se luau lătrînd după dinșii. În curînd satul întreg băjbăia și noaptea albă răsuna de un sgomot, care chiar și în cei mai moleșiți trebuia să stîrnească pornirea spre veselie. Prin casele luminate risete de oameni înveseliți, gălăgie de copii sburdalnici, o lume, care nu vrea deocam-dată să scie de miseriile vieții.

Și toate acestea cu atît de puțină chel-tueală!

Să și-le aducă fiesce-care aminte așa, cum le-a trăit el însuși, și să-și deo seamă, dacă nu se simte mîngăiat, dacă nu-l cu-prinde o plăcută înduioșare, cînd și-le aduce aminte, și dacă se cuvine ori nu, ca și copiii lui să aibă, cînd vor fi și ei ajuns la vîrsta lui, aceeași mîngăiere, aceeași înduioșare plăcută.

Crăciunul, ziua născerii nepătrunse de mintea ome-nească, e mai presus de toate sîrbătorele copiilor, sîrbătorele vieții familiare, pe care nu poate să o înțeleagă decît cel-ce poate să o sîrbeze cu copiii sei și numai cel-ce nu are sentimentul fam-iliesii nu o sîrbează din tot sufletul.

Nu însă numai pentru delectarea oame-nilor mici și mari s'a așezat sîrbătorele aceasta în lumea creștinească: ceea-ce ur-zitorii ei au avut în vedere e mai presus de toate cultivarea sentimentelor religioase.

Și în adevăr, chiar păgân să fii, și-este destul să iai parte la sîrbătorile Crăciunului, așa cum ele se fac la Români, pentru-ca sufletul să și-se umplă fără de veste de sentimente creștinesci.

Ear' sentimentele religioase sînt pavăza cea mai tare contra nenorocirilor vieții.

Căci nu cu mintea, ci cu inima tră-esce omul, și în fața tainelor nepătrunse de mintea noastră deșertăciune e toată sciința ome-nească.

Fericiți cei-ce cred și știu să se bu-cure în ziua de astăzi, căci bucuria, ori-și-de-unde ar veni ea, este singura recom-pensă pentru suferințele vieții și rămîne în noi pentru tot timpul petrecut aici pe pămînt.

Revistă politică.

Sibiu, 24 Decemvrie st. v.

Dela publicarea actelor falsi-ficate în monitorul oficial german încoace situația politică se pare a fi mai liniștită. Și cu toate-că această liniștire se restringe deocamdată numai la raporturile dintre Rusia și Germania, ea este un simptom îmbucurător, care trebuie să producă o reacțiune asupra relațiilor dintre Austria și Rusia.

Din Berlin se depeșeară, că o apreciere pacinică a situației câștigă acolo tot mai mult teren. „Nord-deutsche Allgemeine Zeitung“ țice, că ex-pectorațiunile „Journalului de St. Peters-bourg“ și ale ziarului „Fremdenblatt“ din Viena îndreptătesc la prospecte pline de încredere pentru viitor, dar' întocmai cum situația a ajuns încetul cu încetul la o crîsă, așa va trebui, în cazul cel mai bun, să treacă încă mult timp la mijloc, până-ce vom pute să avem sentimentul unei depline si-guranțe. Organul principelui de Bismarck sfîrșește țicînd, că există deosebiți interesați, cari ar voi să pescu-ească în turbure, și arată în pri-vința aceasta în special asupra foilor poloneze și asupra politi-cilor parlamentari și jurnalistici maghiari.

În mijlocul veștilor de pace apare o împărtășire serioasă ce o primesc din

Foița „Tribunei“.

Străjerul.

De

George Coșbuc.

Ce blisgue zăpada pe câmp! Întregul cer
Ați poartă ear' cămașa cu tiviturile de fer,
E tot o pînză albă prin tot întinsul zării,
Cu dungă de neguri, negre ca dorul răsbunării;
Din osturi bate criveț, și plaiul alb al țerii
Greu scapără de ger.

În pas grăbit, Amurgul adună n braț de vrajă
Mari umbre cari s'alătur și țin cu noaptea strajă
Pămîntului; ați umbre așa de multe sînt!
E tot un iad din ceruri jos până pe pămînt,
Înghiețul pe sub streșini dă sloi, pe câmp dă vînt
Și flori pune pe glaje.

E eamnă, cum e dînsa mai aspră n firea ei,
Ear' negrul întunec purtat de norii grei
Stă mort, precum pe leșuri stă n basme un bălaur
A cărui limbi de gingini se bat mugînd, ca taur
În lanț, și cruntul muget e viscolul din Faur,
E moartea, dragii mei.

Oh vai de cei-ce noaptea stau străji, lăsînd să cearnă
Pe ei vîzduchul negru un larg troian de eamnă
Cu ger, până-ce semne de viață nu mai dau!
Dar' vai de oameni miseri, cari rupți de foame stau
Și zac pe fața căsii în frig, cînd bieții n'au
Nici țol măcar să aștearnă!

Și veți nămeții colo la margine de sat?
Ce slab e coperișul și cît e de ngropat
Sub eamnă, ca un suflet sub patimile vieții;
Hărții în loc de geamuri și fără mal păreții,
Bordeiu urnit cu totul sub vîrsta bătrîneții,
Scârboș ca un păcat.

Pe prag acolo moartea sta și de zi la pîndă,
La uși acolo grijea stă goală și flămîndă,
Prin astfel de bordeie curg lacrimile crunt!
Sînt doi: un fiu și-o mamă; ea slabă, el mîrunt —
Sînt doi, acei ce sufer al iernilor înfrunt
Și-a morții lor osîndă.

Ce trist e prin odae! Cînd domniul vin și ieu
Tot, tot ce ai, sînt dînsii cari pun pe om la greu,
Cînd dinșii nu-ți dau chinuri, tu singur doar dai-ți?
În fundul căsii doarme din vremuri vechi un laț
Bătrîn și rupt, pe vatră dă lieur un opaiț
Din ultimul oleu.

Și masă nu-i, căci masă au numai cînde soare;
Prîndesc pe cornul vetrii, ci n'ți de sîrbătore
Cînd au și pot ca alții să ție zile mari,
Atunci iau ușa tinții și-o pun pe patru pari
De fag, cari stau în fața odăii lor, și cari
Țin masa pe picioare.

Trei scînduri, cari au capăt pe vatră așezat
Si merg până pe laț, fac slujba unui pat
Mai gol și mai nemernic ca tot ce-i prin odae;
Și ghem făcut, pe dungă de scîndură ce-l tae,
Trist sgribură, sub coaste-i avînd căte-va pae,
Copilul înghețat.

De calți genunchi aproape lipiți stau obrăjorii;
Ca patele mai palid, mai rar avînd flori,
Pe n'cet el a țipesce și-adoarme tremurînd;
Oh, mă-sa nu-i dă pîne și-l culcă tot flămînd!
E mult de cînd e dusă, ea nu vine curînd,
Și vai departe-s zorii!

S'a dus de mult! Sîrmana, din fapt de-amurg s'a dus,
Aleargă cît e satul spre vale și spre sus;
Ea cere lucru, cere și roagă să muncească,
Nu-i trebuie pomană și nu vrea să cerșească,
Nu! Cînd te-ai pus să cauți vre-o milă ome-nească,
Ești bun sub peatră pus!

Și nimeni nu-i dă lucru, flămîndă ea rămîne;
Dar' cum se n'toarne biata la fiu fără de pîne?
Grozav trebe, că-i simțul din pept de mamă, cînd
Se țiră copilul de slab și de flămînd,
Și n'ai ce-i da! Nu cuțeți c'atunci tu ești în rînd
Cu cel din urmă căne?

Ea trece pragul, tristă ca om fără noroc,
Așează două sfîrmuri de pîne la un loc,
La pat apoi grăbesce și caută trist în fața
Copilului; el doarme, dar' rece-i tot ca ghița
Și par' că n'peptu-i lînged de mult s'a stîns viața,
E pal ca fierul la foc.

Sub cap avînd o mînă, și rupt un ochiu de glugă
Pe glesne, mititelul, cu șopot el îndrugă
Prin somn un șir de vorbe lipsite de n'teles;
Din ochii pali ai mamei ca bobul picuri es,
Se scurg p'obrazul care se mișcă n'cet și des
Sub vii suflări de rugă.

Sărobită de necazuri stă multă vreme n plîns;
Așa-i de frig în casă ș-opaițul s'a stîns.
Ea vrea să ațite măcar trei zări, vrea foc să vadă,
Un foc — din trei surcele culesse de pe stradă,
Dar' ele' tari ca fierul și-s pline de zăpadă
Și tari precum le-a strîns!

Și n vreme-ce stă beată de lungă ei suflare,
Decept copilul geme și oblu n sus tresare
Cu țipet, avînd ochii mai sarbedi ca de mort,
Se sbate, că pe țermur un pesce, parcă-l port
Furtuni, din poala hainii nebun destramă tort
Și țipă tot mai tare.

În urmă să răstoarnă pe pat, fără de vrere;
Mai mult, mai mult resuflu-i scăresce din putere,
Stă mort întreg; și ochii pe pod 'i-a țintuit —
Un doctor! Biata mamă de tremur a negrit;
Să plece? Dar' descuță prin ger; E de perit! —
Ori el, ori dînsa pere! . . .

Picioarul ei dă sînge pe drumul grunziros,
Și viscolul isbesce cu șuer viforos
În fața-i fulgi; cu peptul mai gol de jumătate,
E crunt de frig obrazul și pulpile-s crepate,
Ea tremură, ca frazula, căci frigul o străbate
Prin carne până-n os.

În turn ciocanul geme de țeșe-ori în clopot;
S'a stîns de mult pe stradă chiar cel mai palid șopot
Al buzelor, căci nimeni nu stă pe-aceste vremi
În vînt și ger, cînd trupul și-l scuturi și și-l gemi
Tot pas de pas, cînd însuși de tine tu te temi,
Ca fiarele de tropot.

Economice.

Piața din Sibiu, 3 Ianuarie. Grâu hectolitru 74-80 chilo fl. 4.70 până fl. 5.50, grâu mestecat 68 până 72 chilo fl. 3.50, până fl. 4.30...

LOTERIE.

Tragerea din 4 Ianuarie st. n. Sibiu: 14 47 34 49 29.

Cursul pieței din Sibiu din 5 Ianuarie st. n. 1888.

Table with 4 columns: Item name, Buy price, Sell price, and other details.

Bursa de București.

Table with 3 columns: Date, Casa, and Ultim. Lists various financial instruments and their values.

Bursa de Budapesta

Table with 3 columns: Item name, Buy price, and Sell price. Lists various financial instruments.

Advertisement for pianos from Vienna, mentioning firms like Blüthner and Hofmann.

Large advertisement for 'Pianuri alese' (Selected Pianos) by Heldeberg, featuring a piano image and descriptive text.

Bursa de Viena din 3 Ianuarie st. n. 1888. Table with 2 columns: Item name and Price.

Publicațiune. Casele de sub școala gr.-or. din Boița, sub Nr. 145, trei încăperi cu o magazie...

Advertisement for Carol F. Jickeli in Sibiu, featuring images of a rocking chair, a lamp, and a gun, with text describing various household and military items.

Advertisement for P. T. shoes, featuring images of various styles of shoes and text describing the quality and availability.

Advertisement for a universal sewing machine 'Phönix', featuring an image of the machine and text describing its features and price.